

Nagy-Kőrös, júl. 1. 1859.

K513 / 74

Kedves barátom!

A gyönyörű apathia, melyben én a napokat egymás után álszintem, még arra is képtelenem lenni, hogy barátaimmal, kiknek önkéntes hájtanúvól pedig meg vagyok győződve, ottan-ot, tan egy pár sorr válsak, s e fizetési közlekedés által tunya telken felpróvizni igyekeztem. De midőn szokott egyhangu terjedem lassú óragépem valami döcxe, nést kérvet, - akkor ráxentem fel e meddő tapasztalásból. Egy döcxezésen való ránk nézve a P. Napló számainak jún. 23-ka óta teljes kimaradása. Megszoktam volt már jütem körül a polihka szatarnalmainak folytonos bővíttetését, s hogy elnéudt, föltbredtem, mint az egykori molnár. Itt gondoltam, hogy jún. végnapja, iban csak nem frúntette meg a szerkesztőség, reklamál, ni arombau röstelltem, tudva mily kevés joggal te, helyem ere. Vártam napról napra: máskorak meg is jött, az enyém elmaradt. Megadám magamat a vörstnek, s már azt hittem, hogy csakugyan megkötöt a lap még 1. júl. előtt, bár nem foghatám meg, miérte épen akkor. De ime! júl 1-éről ismét kapom! - Mind e sok bekiel vége tehát az, hogy ismeretén a jún 24-30 számokat is megkapni, melyek kikerősen a porrai elviselek, még kikerősebb, a friss hírek mi, at, valancly bürgőbb olvasira találtak mint én.

Működre skiveren, de igen skiveren vársalak. Regusékon kívül senki se volt, ök is rövid időre.

Pszaltitól a napokban vettem egy bulleint, mely hex hasonlós cseméleni, te is kapsál, s így mondanom se kell hogy skerenvejen harajölt a trónörökös —

né. Igazlail odaqualifikálta magát, hogy ha keresztelen is, ha boldog is, egyre hallgat. En még tudnét volna, és kem, de a fejtág és ex a schulmeisteriség ölműint nyom, ja telkemet. Mintha sem egyiktől sem másiktól nem szabadulhatok, lepednem és hallgatnom kell.

A nyári szünnapokat, hihetvén, ismét körös unatmai költ fogom tölteni. Akkorra bíztatom magam, hogy elkerül, sem a bekököritőt. De, ha itthon ülök, hol vettem hozzá a friss telket, ha faturni megyek, hogyan lesz kérsen. Ex ama kétfarvú dilemma, mely mostantag éjjel nappal dűfös prarvával. - Legjobb volna lemondanom - mindenről,

valádom, lezámitra vőm olykori fog. és rheumabaja. il, egérséget, Laci erősen kórtu, Julus megállapodott. A Wengeri bácsi kijött vőn pünktidre, kértül vele egy pár kére bemenni. De minden alkatmai nem használhat- mere hit nagy teágy már. A Kovácsféle kegy-adomány múlt évről megjött nekik, az idek elmaradt. En, semmi ekelesen, nem fogalmazom, mintha a rétvengyek nem jöttek kétemhez. A tavalyis is csaknem elvevették, vly embernek adaván kölcsön. Ki szilárd hitele da, orára, csidat mondott. Keiőbb kiegyezett hitelörövel, de nem tudom megeng gyermekül tájók-e valaha, úgy tájók minis isenálás ex adományon. -

Hai a "steme" mit csinál? Gondolom, nem kell, mert jó. Ittan az "ido" is ellentéte. En vältig tötem az e, nemet, hogy valami odaváló tárgyat tethettek: de minden jóakaratom mellett a töpvengésnél maradék.

Mit csinál a kis keresztiam? Nagy már úgy-e? Itten carra meg, örönnül annyi fájdalomhoz. Csókolom őt s idev mamaja kézeit, leged pedig keresztv ölettek

igaz barátod
Aranytárnok

EXDVALE 1871

Tekintetes Csengery Antal úr,
nak.

Pesten
Ikepuszta 3. szám.

